

НАРОДНА СКУПШТИНА

Булевар Краља Александра бр. 13 Трг Николе Пашића 13
11000 Београд

Доставља се преко епоште:

Госпођи Светлани Булајић, генералном секретару: *за сваког народног посланика*
sekretar@parlament.rs

Доставља се преко интернета (<http://www.ssssseternal.org> и др.):

Држављанима и политичким странкама Републике Србије
Средствима јавног обавештавања - јавности преко интернет

Тема петиције: **Неиспуњеност услова да Александар ВУЧИЋ ступи на
дужност председника Републике Србије и нови избори**

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ

**УНИШТАВА СРБИЈУ.
ОБЕЋАВА ЈАКУ СРБИЈУ!**

**ТВРДИ ДА ЈЕ СПАСАО ПРИВРЕДУ.
У „ГОШИ“ РАДЕ БЕЗ ПЛАТЕ. РАДНИК СЕ УБИО!**

**УВЕРАВА ДА ЈЕ САЧУВАО МИР И ДА СРБИ ИМАЈУ ШТО СУ
ЖЕЛЕЛИ, ЗАШТИТУ У УЛИЦИ КРАЉА ПЕТРА НА КОСОВУ.
ШИПТАРИ ПРЕТУКЛИ МАЛОЛЕТНОГ СРБИНА
НА УЛАЗУ У ЊЕГОВО ДВОРИШТЕ!**

**ДЕЛУЈЕ ПРОТИВ УСТАВА.
ХОЋЕ ДА СЕ ЗАКУНЕ ДА ЋЕ ДА ШТИТИ УСТАВ!**

**ПОГАЗИО ЈЕ СВОЈУ ЗАКЛЕТВУ ЧЛАНА ВЛАДЕ.
ХОЋЕ ДА ПОЛОЖИ ПРЕДСЕДНИЧКУ ЗАКЛЕТВУ!**

НЕ ПРИЗНАЈЕМ
ПРЕДСЕДНИЧКУ ЗАКЛЕТВУ И
ИНАУГУРИСАЊЕ ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ
АЛЕКСАНДРА ВУЧИЋА
И ТРАЖИМ
ДА НАРОДНА СКУПШТИНА
ОГЛАСИ ПРЕДСЕДНИЧКЕ ИЗБОРЕ НЕВАЖЕЋИМ И ДА
РАСПИШЕ НОВЕ ИЗБОРЕ ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ
РАДИ ЗАШТИТЕ
УСТАВА И ЊИМЕ ГАРАНТОВАНЕ ВЛАДАВИНЕ ПРАВА, СОЦИЈАЛНЕ ПРАВДЕ,
ДЕМОКРАТИЈЕ, ЉУДСКИХ ПРАВА, СЛОБОДЕ, НЕЗАВИСНОСТИ, ГРАНИЦЕ И
ЈЕДИНСТВЕНОСТИ: ТЕРИТОРИЈЕ, ПРАВНОГ, СУДСКОГ, ЗДРАВСТВЕНОГ,
ПРОСВЕТНОГ, ИНФОРМАЦИЈСКОГ, ПРИВРЕДНОГ, ТРЖИШНОГ И
ОДБРАНБЕНОГ СИСТЕМА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Обавезе и права председника Републике

Република Србија се заснива на *владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадности европским принципима и вредностима* (члан 1 Устава). Председник Републике има дужност да контролише законодавну власт (Народну скупштину), извршну власт (Владу) и судску власт (нпр. Управни суд, Уставни суд) (3. став члана 3 Устава). Ту контролу је обавезан да врши у складу с Уставом (4. став члана 114 и 2 став члана 194 Устава). Он једини има право и дужност да представља Републику Србију (тачка 1 члана 112 Устава). Само он, као појединац, има обавезу и право да чува суверенитет и територијалну целину Републике Србије укључујући Косово и Метохију као њен саставни део (Преамбула и 4. став члана 114 Устава). Једини је појединац који има задатак да брани људска права и слободе, Устав и закон. Да новоизабрано лице за председника Републике прихвата те и остале дужности председника Републике одређене Уставом и законом, и да гарантује да ће се потпуно посветити томе, оно јавно полаже председничку заклетву:

" Заклињем се да ћу све своје снаге посветити очувању суверености и целине територије Републике Србије, укључујући и Косово и Метохију као њен саставни део, као и остваривању људских и мањинских права и слобода, поштовању и одбрани Устава и закона, очувању мира и благостања свих грађана Републике Србије и да ћу савесно и одговорно испуњавати све своје дужности."

4. став члана 114 Устава

Чиме лице изабрано за председника може да гарантује да ће верно извршавати функције председника Републике одређене Уставом (његовим члановима 112 и 4. ставом члана 114)? Чиме оно гарантује да је његова председничка заклетва искрена, одана и верна? Оно то гарантује својим дотадашњим животом и радом, посебно својим досадашњим извршавањем (руководећих државних) функција са становишта поштовања Устава и закона и њиховог спровођења у дело (ако је било на таквим положајима), следствено.

Услов за ступање на дужност председника Републике

Да лице изабрано на председничким изборима за председника Републике буде инаугурисано за председника Републике и преузме дужности Председника оно мора да испуни услов да положи председничку заклетву (3. став члана 114 Устава). Заклетва по својој дефиницији, по свом смислу и по свом значењу подразумева да је *верна, веродостојна, истинита, искрена и одана*. Које то лице полаже председничку заклетву? *Кандидат изабран за Председника полаже председничку заклетву ономе ко је имао право да га бира, а то су држављани Републике Србије. Он не полжае заклетву само народним посланицима. Он је пред њима полаже свим држављанима Републике Србије, а народним посланицима је полаже као делу целог народа. Задатак Народне скупштине је да утврди да ли то лице изабрано за Председника може да положи истиниту, искрену, верну, одану, веродостојну председничку заклетву.*

Пословна способност као услов за кандидовање за руководећу државну функцију

Пословна способност се разликује од биофизичке, психолошке и психичке способности. Ове друге две способности по природи задатака, одговорности и важности се подразумевају као неопходне (али недовољне) за извршавање највиших државних функција. Прва је само делимично неопходна. Пример је председник САД Теодор Рузвелт који је био физички хендикепиран, а једини који је био изабран за председника САД више од два пута. Шта више, када су му сви генерали рекли да је немогуће да се спроведе његова ратна наредба, он им је личним страховитим физичким пожртвованим напором дао пример да морају да је изврше. Резултат је познат.

Радна способност за одређен посао и пословна способност за тај посао се разликују. Прва је потребна, али не и довољна, за другу. То важи за сваки посао и за сваку функцију укључујући посао и функцију председника Републике.

Пословна способност (па чак и држављанство Републике Србије) није ни законски ни уставни услов да би лице било члан Владе, њен потпредседник или председник (чланови 125 – 127 Устава, чланови 10 – 14 Закона о Влади и члан 4 Закона о изменама и допунама Закона о Влади)! Александар Вучић је био први потпредседник и сада је председник Владе. За те функције се није захтевала његова пословна способност.

Пословна способност је потребан (али не и довољан) уставни и законски (Члан 10 Закона о избору народних посланика повезан с чланом 110 Устава) услов који треба да задовољи лице које се кандидује за народног посланика. На какву пословну способност се односи тај услов? Је ли то пословна способност за сваки посао, или за неке било које послове или за послове народног посланика? Пошто је то избор за народног посланика јасно је и то се подразумева да се захтева пословна способност за обављање функција и дужности народног посланика, а не пословна способност за руковођење продајом дроге или продавнице меса или рекламном агенцијом или електропривредом итд.

Пословна способност је потребан (али не и довољан) Уставни и законски (цитирани члан 2 Закона о избору председника Републике повезан с чланом 121 Устава) услов који треба да задовољи лице које се кандидује за председника Републике. На какву пословну способност се односи тај услов? Је ли то пословна способност за сваки посао, или за неке било које послове или за послове председника Републике? Пошто је избор за председника Републике јасно је и то се подразумева, те није експлицитно наглашено, да се захтева пословна способност за обављање функција, задатака и дужности председника Републике одређених Уставом (пре свега чланом 112 и председничком заклетвом – 4. ставом члана 114 Устава) и то у складу с Уставом, уз потпуно поштовање, спровођење и заштиту Устава, људских права и слобода, територијалне целине Републике Србије и Косова и Метохије као њеног нераскидивог дела, а не пословна способност за извршавање функција и

дужности одређених за било који посао, на пример за директора школе или трговачке продавнице или погребног предузећа или фудбалског клуба или за председника Владе, или за народног посланика, итд.

Закључак је да Устав (члан 121 Устава) и закон (цитирани члан 2 Закона о избору председника Републике) под пословном способношћу лица које се кандидује за председника Републике подразумевају пословну способност за извршавање функција, задатака и дужности председника Републике одређених Уставом (пре свега чланом 112 и председничком заклетвом – 4 ставом члана 116 Устава) и то у складу с Уставом и законом. У овом смислу се подразумева пословна способност лица које се пријављује да буде кандидат за председника Републике.

1. Александар Вучић није пословно способан за дужности председника Републике

Он је руководио, користио углед, утицај, ауторитет, државна овлашћења и права првог потпредседника и председника Владе да се спроведу следеће непословне одлуке, непословна решења с веома тешким дугорочним последицама по државу и народ:

- i. Разне стране инвестиције (хвали се да је отворио 55 нових фабрика и запослио раднике) за које се од народа крију услови под којима су оне добијене и с којим обавезама државе и народа, а које нису омогућиле стварање нашег развоја домаће производње, већ су углавном на корист и за богаћење страних инвеститора. Скривање од народа тих услова и обавеза је прикривање његове пословне неспособности да склопи уговор којим се обезбеђује да добит од производње остаје у Србији.
- ii. Његова пословна неспособност се испољава и у томе што тим уговорима није обезбедио да наши стручњаци могу да руководе даљи развој производње.
- iii. Услови у којима наши радници раде и њихове зараде су застрашујуће лоше. Оне су на нивоу од пре Француске револуције (1789.-1799.). Александар Вучић није био ни толико пословно способан да нашим радницима по уговорима са страним инвеститорима обезбеди услове и зараду које су имали пре бомбардовања 1999. године.
- iv. Тим уговорима са страним инвеститорима Александар Вучић није обезбедио да се наши стручњаци с вишом школском спремом, с виоком школском спремом, а камо ли истраживачи (не смем ни да споменем научне раднике) запошљавају у тим новим производним халама и процесима. Последице су катастрофалне. Млади одлазе из Србије. Демографска структура становништва се мења (можда је боље рећи, Александар Вучић је успешно мења и прихватањем миграната). Све су то последице његове пословне неспособности.
- v. Разни страни кредити којима је енормно повећана наша задуженост, за које се од народа крију услови под којима су они добијени и с којим обавезама државе и народа, и то без стварања нашег развоја домаће производње. То прикривање од народа је прикривање његове пословне неспособности да заустави даље задуживање државе и народа. Оваквим задуживањима је нанео дуготрајне лоше последице по државу и народ. Уништава самосталност и независност државе, просперитет и слободе садашњих и будућих генерација.

- vi. Стране кредите је користио да стране фирме добију и воде послове у нашој земљи упркос томе што имамо светски познате стручњаке и раднике за извођење тих послова (да споменем само наше грађевинце), чиме је вишеструко оштетио државу, народ, привреду, и школство негирајући вредност наших људи школованих у Србији и тиме и на овај начин исказао своју пословну неспособност да те послове воде домаћи стручњаци. Ако они нису довољно упознати с новом техником и технологијом није тим уговорима обезбедио стручну праксу наших стручњака у тим фабрикама у иностранству.
- vii. Од народа се крије истина на шта су потрошена добијена финансијска средства. Тиме се крије његова пословна неспособност.
- viii. Резолуција Народне скупштине од 13/01/2013 је донета на његов енергичан захтев. Њоме је домаћа власт, утемељена на Уставу Републике Србије, замењена шиптарском влашћу успостављеном мимо Устава Републике Србије што је изразит пример његове противуставне и кривичне делатности и манифестација његове пословне неспособности да извршава функције у складу с Уставом. Уставни суд није утврдио да је та Резолуција у складу с Уставом Републике Србије (Закључак Уставног суда, Број: Iуз – 20/2013 од 22.04.2013. године).
- ix. Александар Вучић је потпуно одбацио Резолуцију СБ 1244. Није показао пословну способност да се она и наш Устав примењују и спроводе у свакодневном животу на Косову и Метохији. Последице су трагичне.
- x. Колико кошта слобода човека? Колико кошта живот човека? Колико кошта слобода народа? Њихове вредности су непроцењиве новцем. Упркос томе, Бриселски споразуми којима су слобода (живљења, становања, кретања, школовања, суђења, веросиповести, трговине,...) србског и осталог неалбанског становништва на Косову и Метохији; којима су постојбина Косово и Метохија, са свим својим природним богатствима на и у земљи од непроцењиве економске, финансијске и привредне вредности; којима су све, од непроцењиве вредности, србске националне културне и духовне знаменитости предате у немилост Шиптарима и њиховој терористичкој власти, су застрашујући примери његове противуставне и кривичне делатности и пословне неспособности. Уставни суд није утврдио да је Бриселски споразум у складу с Уставом Републике Србије („Гласник“, бр. 13 од 9. фебруара 2015. године, стране 9 – 31 – 39).
- xi. Бриселским споразумима је срушена територијална, привредна, комуникацијска, саобраћајна, одбранбена, здравствена, правна те и судска, индустријска, енергетска, ... , јединственост Републике Србије да би она била замењена срамним гетоима названим *Заједница српских општина* и србским енклавама, што доказује његову потпуно рушилачку противуставну и кривичну делатност и пословну неспособност.
- xii. Срамно ангажовање за његовог саветника под, за наше услове непојмљиво високом финансијском наградом, Тони Блера, једног од водећих светских државника у стварању и ширењу лажне пропаганде ради демонизовања Србског народа и Србије, без икаквог позитивног ефекта за Србију и Србски народ, је такође један његов потпун пословни фијаско. Он користи државни положај да добије опроштај од Блера за своја бусаџијска иступања 90.тих година 20. века.

- xiii. Пензијски фонд сваког пензионера представља њену/његову животну радну уштеђевину. Александар Вучић је одлучио да месечно одузима пензионерима извесну суму. Није тражио ни референдумску сагласност пензионера о томе. Једноставно, он одузима. То је пример, не само његове пословне неспособности, већ и самовољне незаконите отимачине. Је ли то крађа, лоповлук? Или је то харач? То показује беду његове пословне неспособности да ефикасно решава економске и финансијске проблеме у држави.
- xiv. Самовољно изнајмљује, продаје или поклања најбоље и најскупоценије београдско земљиште странцима за градњу грађевинског и урбанистичког монструма (под лажним називом «Београд на води» јер његов адекватан назив треба да гласи «Абу Даби на води у Београду»), који одбацује Београд од Саве и скрива га од погледа с леве савске обале. Тако лакомо отимање најскупоценијег градског земљишта од Београђана и држављана Републике Србије и давање странцима је такође израз неисказиве пословне неспособности и самовоље Александра Вучића.
- xv. Плаћање (од чијих пара, је ли то од узетих кредита?) за учешће на Конференцији другог светског вође Уилијама Била Клинтона у организовању и ширењу мржње против Србског народа и Србије и наметању лажне оптужбе да смо геноцидан народ и да смо извршили геноцид у Сребреници (над муслиманским – Бошњачким народом) у његовом, Вучићевом, покушају додворавања Клинтонима ради чега се јавно извињавао Клинтону (за шта га је овај наградио тапшањем по леђима) чиме је опет нанео вишеструку штету Србском народу и Србији и учинио кривично дело понижавања народа и државе; зар је то исказ пословне способности; не није, већ је еклатантан пример улизичке пословне неспособности. И тај пут је Александар Вучић користио врховни државни положај да би и од Клинтона добио опроштај за своја бусаџијска иступања крајем прошлог века.
- xvi. Он добија подршку страних Влада да буде председник Републике задовољавајући њихове захтеве, прихватајући противуставну пријаву (Уставни суд није утврдио да је та пријава у складу с Уставом: Закључак Уставног суда, Број: Iуо – 9/2010 од 25.5.2010. године) у име Републике Србије за њено учлањење у Европску Унију, прихватајући одбацивање обавеза Уједињених Нација утврђених Резолуцијом њеног Савета Безбедности број 1244, која је саставни део правног система Републике Србије, спроводећи противуставна деловања и извршавајући кривична дела што доказује његову дубоку пословну неспособност да води Републику Србију у складу с Уставом и могућностима Републике Србије.
- xvii. Уместо тога он је предао и катастарске књиге за Косово и Метохију незаконитим шиптарским окупаторским властима. Па у чему се огледа његова пословна способност?
- xviii. Ради те подршке страних Влада он препушта, предаје, у суштини то значи да продаје за добијање те подршке, 15 % нераскидиве србске земље Косово и Метохију шиптарским терористима над Србима. Да би се сакрила истина о његовој катастрофалној пословној неспособности, измишљају се славопојке таквим његовим непословним и противуставним одлукама.

Ваљда су ово довољне чињенице које доказују његову пословну неспособност да води државу? Или хоћете да дочекате да и Вашу личну имовину, Ваш стан, на пример, прода

странцима, као што продаје природна добра, земљу, воду, ..., странцима, као да су то његова приватна власништва? Итд., итд., ...

Противуставна деловања, акта и кривична дела Александра Вучића

Александар Вучић је учинио велики број противуставних и кривичних дела. На пример:

- 1) није захтевао испуњење одредбе Резолуције СБ 1244 да такозвана «Ослободилачка војска Косова» тј. УЧК, и остале наоружане групе косовских Албанаца без одлагања прекину све офанзивне акције и да се придржавају захтева за демилитаризацију,
- 2) није поштовао одредбу Резолуције СБ 1244 да се демилитаризује «Ослободилачка војска Косова» тј. УЧК, није се ангажовао да се она оствари,
- 3) није захтевао испуњење одредбе Резолуције СБ 1244 да се оствари непосредан и поверљив престанак насиља и репресије на Косову и Метохији (над Србима),
- 4) није поштовао одредбу Резолуције СБ 1244 да се успостави сигурно окружење у којем избеглице и протерана лица с Косова и Метохије могу безбедно да се врате,
- 5) није захтевао испуњење одредбе Резолуције СБ 1244 да се створи привремена администрација на Косову и Метохији под којом људи с Косова и Метохије могу да уживају значајну аутономију у оквиру Савезне Републике Југославије, односно у окриљу њеног правног наследника Републике Србије,
- 6) није захтевао испуњење одредбе Резолуције СБ 1244 да се договореном броју југословенског и србског особља дозволи да се врати да би обављали следеће функције: одржавање присуства на србским историјским локалитетима; одржавање присуства на кључним граничним прелазима,
- 7) није захтевао испуњење одредбе Резолуције СБ 1244 да се поштује суверенитет и територијални интегритет Савезне Републике Југославије, односно њеног правног наследника Републике Србије,
- 8) супротно Уставу (став 1 члана 2 Устава) самовољно узима сувереност од народа, што је кривично дело (Тачка 1 члана 330 Кривичног законика),
- 9) уништава суверенитет, независност и безбедност Републике Србије супротно Уставу (Тачка 1 члана 97 Устава), што је кривично дело (чланови 305 и 314 Кривичног законика),
- 10) на противуставан начин доводи Србију у положај подчињености и зависности од шиптарске власти на Косову и Метохији, што је кривично дело (члан 305 Кривичног законика),
- 11) признаје и прихвата предају Србије на Косову и Метохији, што је кривично дело (члан 306 Кривичног законика),
- 12) узурпира власт мимо воље народа кршећи Устав (став 2 члана 2 Устава), што је кривично дело (Тачка (1) члана 330 Кривичног законика),
- 13) супротно Уставу (став 1 члана 3 Устава) укида владавину права, која је једна од основа Републике Србије, што је кривично дело (тачка (1) члана 308 Кривичног законика),

- 14) не повинује се Уставу и делује супротно Уставу (став 2 члана 3 Устава) успостављајући своје самовлашће, што је кривично дело (Тачка (1) члана 330 Кривичног законика),
- 15) руши Републику Србију као државу засновану на владавини права, социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадности европским начелима и вредностима (члан 1 Устава), доводи Србију у стање подчињености те делују супротно Уставу, што је кривично дело (чланови 305 и 314 Кривичног законика)
- 16) на противустан начин отцепљује Косово и Метохију од осталог дела Србије, што је кривично дело (члан 307 Кривичног законика),
- 17) руши територијалну целовитост Републике Србије супротно Уставу (став 1 члана 8 и тачка 1 члана 97 Устава), што је кривично дело (члан 307 Кривичног законика),
- 18) руши територијалну организацију Републике Србије насупрот Уставу (тачка 3 члана 97 Устава), што је кривично дело (члан 307 Кривичног законика),
- 19) мења границе Републике Србије супротно Уставу (став 2 члана 8 Устава), што је кривично дело (чланови 307 и 308 Кривичног законика),
- 20) уништава људска права и слободе супротно Уставу (чланови 18 – 20, 27 и тачка 2 члана 97 Устава), што је кривично дело (тачка (1) члана 128 Кривичног законика),
- 21) уништава људско достојанство (свих држављана Р. Србије који поштују Устав) и тиме крши Устав (став 1 члана 23 Устава), што је кривично дело (Тачка (1) члана 137 Кривичног законика),
- 22) руши јединственост правног система Р. Србије противно Уставу (став 1 члана 4 и став 1 члана 194 Устава), што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика),
- 23) уништава јединственост судске власти у Р. Србији супротно Уставу (став 1 члана 142 Устава), што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика),
- 24) укида јединственост тржишта, правног положаја привредних субјеката, система обављања појединих привредних и других делатности, робне размене; монетарног, банкарског, девизног и царинског система; пореског система у Р. Србији одбацујући Устав (тачка 6 члана 97 Устава), што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика),
- 25) ограничава слободу кретања супротно Уставу (члан 39 Устава), што је кривично дело (тачке (1) чланова 132 и 133 Кривичног законика),
- 26) угрожава уставно уређење и безбедност Србије у току вршења својих врховних државних дужности, што је кривично дело (чланови 308 и 314 Кривичног законика),
- 27) чини групу која врши кривична дела из чланова 305 – 307 Кривичног законика, што је кривично дело (тачке (1) чланова 319 и 320 Кривичног законика),
- 28) самовласно је присвојио право да одлучује о противустаном вођењу народа и државе супротно Уставу (став 2 Члана 2 и став 4 члана 5 Устава), што је кривично дело (тачка (1) члана 330 Кривичног законика),
- 29) користи своје службене положаје да добија подршку из Европске Уније чиме себи прибавља користи и привилегије које добија заузимањем врховних државних положаја упркос

изгубљеног легитимитета за то, што је кривично дело (тачка (1) члана 359 Кривичног законика),

- 30) несавесно обавља врховне државне дужности кршењем Устава, што је кривично дело (тачка (1) члана 361 Кривичног законика),
- 31) коришћењем моћи силе која проистиче из врховних државних положаја које врши покушава да промени уставно уређење Србије, што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика).

На основу противуставне Резолуције Народне скупштине, супротно Уставу, Александар Вучић:

- 32) је прихватио и насилним путем спроводи противустан Бриселски споразум [Уставни суд није утврдио да је Бриселски споразум у складу с Уставом Републике Србије („Гласник“, бр. 13 од 9. фебруара 2015. године, стране 9 – 31 – 39)] и зато је ништаван и неважећи (ставови 2 – 4 члана 194 Устава), чиме силом која проистиче из врховних државних положаја покушава да промени уставно уређење Србије, што је кривично дело (члан 308 Кривичног законика),
- 33) на основу те Резолуције Народне скупштине донете под његовим утицајем и из ње прихваћеног Бриселског споразума под његовим руководством, одбацујући Устав, прихватио је и подржава изборе које организује шиптарска окупацијска власт, а не Република Србија, и врши присилу над Србима да морају да учествују на шиптарским изборима, што су кривична дела (чланови 155, 308, 319, и 359 Кривичног законика).
- 34) Упркос изјавама Председника Републике Томислава Николића да *Република Србија није признала и неће да призна нелегитимну окупацијску организацију и нелегитимне окупаторске институције које је створила ОВК уз подршку КФОР-а и ЕУЛЕКС-а, да Република Србија није признала и неће да призна од њих прокламовану тзв. државу коју називају «Косова» на Косову и Метохији*, Александар Вучић делује супротно томе, осупротно Уставу и народном наслеђу, и као први потпредседник Владе и као њен председник, прихвата неуставно прокламовану тзв. државу «Косова» за самосталну и независну државу према тој Резолуцији и Бриселском споразуму. Он свим својим делима прихвата предају Републике. То су кривична дела (чланови 305 - 308, 314, 319, 330, 359 и 361 Кривичног законика).

Тиме делује супротно Уставу продубљујући своја противуставна деловања и кривична дела напред наведена. То проширује и својим следећим противуставним и кривичним делима:

- 35) Укида Привремену Скупштину Косова и Метохије успостављену на основу Устава Р. Србије (чланови 176, 177, 179, 180, 182 – 185 Устава), што представља предају (капитулацију) државе. То је кривично дело (чланови 155, 306, 308 Кривичног законика).
- 36) Одузима изборно право држављанима Р. Србије супротно Уставу (чланови 1, 3 и 52 Устава), што је кривично дело (чланови 155, 159 Кривичног законика).
- 37) Насилно их принуђује да учествују на изборима које не организује Р. Србија супротно Уставу (члан 52 Устава) чиме наноси тешке патње Србима, а да би добио признања из ЕУ, што је кривично дело (тачка (2) члана 137 Кривичног законика).
- 38) Присиљава их да прихвате шиптарску окупацијску власт за легитимну. Тиме прихвата предају Србије и Србе прогања из државе Р. Србије супротно Уставу (став 2 члана 38 и Тачка 2 члана 97 Устава), што је кривично дело (чланови 306, 370, 371 и 387 Кривичног законика).
- 39) Не помаже Србима на Косову и Метохији који су подвргнути сталној опасности по живот. То је кривично дело (тачка (1) члана 127 Кривичног законика).

- 40) Приморава Србе на Косову и Метохији да се одрекну права човека гарантована Уставом и законом, што је кривично дело (тачка (1) члана 128 Кривичног законика).
- 41) Гура Србе у беспомоћан положај опасан по живот супротно Уставу (став 1 члана 34 Устава), који доводи Србе у положај да се принудно исељавају с Косова и Метохије, што је кривично дело (члан 371 Кривичног законика).
- 42) Доводи Србе у ропски положај или у положај сличан ропском што је забрањено Уставом (став 1 члана 26 Устава), који доводи до истребљења Срба на Косову и Метохији, што је кривично дело (чланови 370, 371 и 390 Кривичног законика).
- 43) Присиљава Србе да се одрекну привредног, царинског, правног и школског система Р. Србије и да прихвате шиптарски окупацијски ситем, чиме крши Устав (члан 18 и тачка 6 члана 97 Устава), што је кривично дело (тачка (1) члана 135 Кривичног законика).
- 44) Спроводи дискриминацију над Србима који поштују Устав Р. Србије на Косову и Метохији супротно Уставу (члан 21 Устава), што је кривично дело (чланови 135 и 137 Кривичног законика).
- 45) Вређа држављане Р. Србије који поштују Устав, што је кривично дело (члан 137 и тачка (1) члана 170 Кривичног законика).
- 46) Ниподаштава и обезвређује урбанистички план Београда, самовољно изнајмљује, продаје или поклања највредније београдско земљиште странцима за градњу грађевинског и урбанистичког монструма под лажним називом «Београд на води» зато што они дају новац уместо да је расписан зајам за уређивање савског платоа у складу с урбанистичким планом Београда. Ово илуструје његово самовољно владање којим уништава слободе и људска права не само Београђана, не само становника Србије већ свих држављана Републике Србије. Београд је главни град, престоница, свих нас. Тиме је Александар Вучић деловао супротно члановима 1 – 3, 18, 19 и супротно ставу 1 члана 23 Устава.

Александар Вучић је кршио и погазио своју заклетву члана Владе

Александар Вучић је својим многобројним противуставним деловањима и кривичним делима дубоко кршио и погазио, обезвредио, своју заклетву члана Владе, која гласи:

Закињем се на оданост Републици Србији и својом чашћу обавезујем да ћу поштовати Устав и закон, да ћу дужност члана Владе вршити савесно, одговорно и предано и бити посвећен очувању Косова и Метохије унутар Републике Србије.

Члан 5 Закона о изменама и допуна Закона о Влади

Александар Вучић не може да положи председничку заклетву; не може да ступи на дужност председника Републике Србије

Својим омаловажављњем, ниподаштавњем и одбацивањем ове своје јавно дате свечане заклетве он је изгубио сваку могућност да положи искрену, верну, истиниту, одану веродостојну председничку заклетву, на почетку овог текста цитирану. Зато он не може да

ступи на дужност, не може да преузме функције и надлежности председника Републике Србије.

Прихватање његове заклетве би било игнорисање истинитости и искрености, веродостојности председничке заклетве, оданости њој, као и обезвређивање и омаловажавање верности и оданости председничким обавезама. То би значило подржавање његовог противуставног деловања и уништавања државе Републике Србије као и искорењивање Србског народа из Србије.

Нерегуларност председничких избора. Републичка изборна комисија треба да буде распуштена и нова изабрана.

Републичка изборна комисија не поштује Устав ни одлуку Уставног суда. Уместо да се пребројавање гласова на Косову и Метохији спроведе на месту гласања по Уставу како је потврдио Уставни суд, Комисија самовољно одлучује да се гласачки листићи с Косова и Метохије прегледају тек у Рашкој. Образложење Комисије да нема разлога за сумњу њој не даје јој право да делује супротно Уставу и одлуци Уставног суда.

Републичка изборна комисија је јавно објавила време када истиче рок за подношење кандидатура за председника Републике. Међутим, када донесе решење о прихватању кандидатуре (конкретно кандидатуре Александра Вучића) Комисија нити објави време када је донела решење нити време када истиче рок од 24 часа за подношење приговора, а при том одбија приговор, поднет јој у току 24 часа од истека њеног радног времена, као неблаговремен. Она неравноправно поступа према бирачима од којих крије време када почиње или када се завршава рок од 24 сата у односу на председничке кандидате којима јавно објављује када истиче рок за подношење кандидатура. Тим крши уставну одредбу да су сви држављани равноправни пред Уставом и законом (Став 1 члана 21 Устава).

Председнички кандидат Милан Стаматовић је указао на следеће нерегуларности избора (<https://facebookreporter.org/2017/03/28/stamatovic-potrebna-hitan-sastanak-opozicionih-kandidata-ovo-su-najneredularniji-izbori-u-srbiji-od-1990-do-danas/>):

«**Прво**, да ли је нормално да су, још пре него што су расписани избори са кампањом на доњој минималној граници трајања (само 30 дана!), јуришни пропагандни одреди председничког кандидата Александара Вучића најмање петорицу противкандидата већ „таргетовали“, изопштили или дисквалификовали, постављајући им мете посред чела? Један је оптужен да је убио свог најбољег пријатеља; другоме је супруга проглашена за вођу нарко клана у Београду, а он оптужен за саучесништво у убиству четворице гардиста; трећи је проглашен за агента ЦИА; четврти је „именован“ за шефа „стечајне мафије“; моја маленкост је, једним ударцем, постала и украјински шпијун и вођа „Ђукановићевог мафијашког клана на Златибору“...

Друго, да ли је игде икоме у демократском свету пало на памет да мења услове претквалификација за председничку трку, тако да 1. марта 2017, српски нотари, први пут у историји преузимају, валидирање скупљања потписа за кандидатуре, а да већ сутрадан званично отпочне изборна кампања, због чега су сви кандидати – осим кандидата АВ који је 60.000 потписа скупио гинисовског

брзином од неколико секунди по једном потпису – прву трећину кампање потрошили борећи се са алама Вучићеве парадржавне, а стварно партијске, бирократије?

Треће, бирачки спискови ни до данас нису уређени, контрола бирачких спискова се ради из Вучићевих центара моћи и они су тајна у коју увид имају само најпоузданији Вучићеви сарадници.

Четврто, Вучићева парадржавна бирократија је учинила све да онемогући да своје бирачко право оствари неколико милиона држављана Србије који живе у иностранству.

Пето, медијски однос заступљености кандидата у овој кампањи је: 92 одсто простора у најутицајнијим медијима за Вучића, а само осам (8) за осталу десеторицу кандидата! А за то време, РЕМ се, наводно добровољно, искључио из праћења понашања медија током кампање.

Шесто, према упутству Републичке изборне комисије која је под апсолутном контролом АВ, пребројавање гласова са бирачких места на Косову и Метохији обавиће се у Рашки и Врању, а не на КиМ, уз додатк да је представницима опозиционих кандидата онемогућено и учешће на самим гласачким местима на КиМ

Седмо, председнички кандидат АВ најбруталније злоупотребљава чињеницу да се „такмичи“ из фотеље председника Владе и то користи да своје државничке сусрете као премијер, а интензивирао их је до изнемоглости баш у финишу ове кампање, користи ради добијања (или стварања привида у јавности да ју је добио!) „подршке“ од светских државника, почев од немачке канцеларке, руског председника, првог човека Републике Српске, мађарског министра иностраних послова, бившег италијанског министра дипломатије, некадашњег немачког канцелара итд. Кандидат АВ, уз помоћ већине утицајних медија у Србији који су постали Вучићева пропагандна оружја, подршку Србији лажно приписује као искључиву подршку себи као председничком кандидату. »

Потенцијалног кандидата за председника Републике Данијелу Сремац је било спремно да писмено подржи више од 17200 потписника. Због преоптерећености неких нотара и због одбијања других нотара да раде тих дана њени подржаваоци нису могли да овере своје потписе. Она због тога није постала председнички кандидат.

Претходне чињенице показују да је изборни процес нерегуларан јер је све организовано да један кандидат - Александар Вучић - неизоставно буде нови председник Републике. Зато Републичка изборна комисија треба да буде замењена новом, избори поништени и нови расписани с тим да до сада прихваћени кандидати који испуњавају уставне и законске услове остају да буду кандидати за председника Републике без поновног пријављивања.

ЗАКЉУЧАК

1. **Александар Вучић није пословно способно лице за извршавање дужности председника Републике. Не испуњава законски услов да буде кандидат за председника Републике Србије. Послове које је обављао извршавао је уз обилато кршење Устава. Показао је изразиту пословну неспособност да уз поштовање Устава и закона, у складу с Уставом и законом и на основу Устава и закона извршава функције, обавезе, задатке, послове врховног државног руководиоца. Он није испунио законски услов (Члан 2 Закона о избору председника Републике) да би био кандидат за председника Републике. Прихватање његове кандидатуре је било противзаконито. Зато би и његово инаугурисање било противуставно и противзаконито.**

2. Државни органи (Републичка изборна комисија и Управни суд) су деловали да Александар Вучић по сваку цену буде кандидован за председника Републике. Они су одбили приговор на решење Републичке изборне комисије да прихвата његову кандидатуру с образложењем да је приговор неблаговремен упркос томе што нису објавили ни време доношења решења ни време истицања рока од 24 часа за подношење приговора и упркос томе што је приговор поднет пре истицања 24 сата од краја радног времена 5. марта када је Комисија донела решење. То су учинили да би избегли да се суоче с истином о његовој пословној неспособности за дужности председника Републике због чега он не испуњава законски услов да буде председнички кандидат. Они су тиме цео изборни процес обезвредили и учинили га намештеним и нерегуларним. Зато треба избори да се пониште и нови избори да се распишу с тим да већ прихваћене кандидатуре кандидата који испуњавају уставне и законске услове остају у важности али да се омогући и другима да се кандидују.
3. Александар Вучић не може да ступи на дужност, не може да преузме функције, надлежности, задатке и обавезе председника Републике Србије јер не може да положи искрену, верну, истиниту, одану председничку заклетву зато што је под заклетвом деловао противуствано, руководио доношењем противуставних аката, учинио кривична дела уништавајући територијалну целину Републике Србије, људска права и слободе, препуштајући власт на Косову и Метохији окупаторској шиптарској власти, распродајући природна добра и богатства Србије, итд.
4. Инаугурисање Александра Вучића за председника Републике би значило да Народна скупштина прихвата противуствано деловање на само Александра Вучића већ и сваког будућег председника Републике, да прихвата самовољно владање државом, самовољно одбацавање Устава, да прихвата окупацију на рачун уништавања људских права и слобода, растурање Републике Србије,, да прихвата истребљивање Србског народа у Србији.
5. Да ли би инаугурисање Александра Вучића за председника Републике значило да Народна скупштина дозвољава непоштовање Устава и закона сваком држављанину Републике Србије? Или да то Народна скупштина дозвољава само Александру Вучићу? Ако би дозвољавала сваком, одосмо у анархију која се спречава великом силом, диктатуром. Ако би дозвољавала само Александру Вучићу усталичила би невиђеног својеврсног диктатора. Ни у једном ни у другом случају не би било добро за државу и народ.
6. С обзиром да Александар Вучић не испуњава основни услов да преузме дужност председника Републике, а и с обзиром на многе битне неправилности у протеклом изборном процесу, најбоље је да Народна скупштина одмах поништи ове председничке изборе и распише поновљене изборе за председника Републике. Било би добро да се дозволи да овера потписа може да се врши у суду, у општини и код јавних бележника (нотара).

Све наведено ме приморава да не признајем председничку заклетву Александра Вучића, да његово евентуално инаугурисање за председника Републике сматрам противустваним и незаконитим и да тражим расписивање и одржавање нових председничких избора.

Народни посланици, положили сте заклетву да ћете „дужност народног посланика обављати предано, поштено, савесно и верно Уставу, бранити људска и мањинска права и

грађанске слободе и по најбољем знању и умећу служити грађанима Србије, истини и правди“. Останите јој верни. Не следите противуствано деловање Александра Вучића. Поштујте своју заклетву и Устав поништавајући ове председничке изборе, смењујући садашњу Републичку изборну комисију и расписујући нове изборе за председника Републике. Без оклевања.

Држављани Републике Србије, подржите све народне посланике који не прихватају председничку заклетву Александра Вучића и његово инаугурисање за председника Републике и који се залажу за расписивање нових, регуларних, поштених, избора по Уставу и закону.

Каква сетва, таква жетва.

3. април, 2017. године

Др Љубомир Т. Грујић,
редовни професор у пензији
Џона Кенедија 31/15,
11070 Београд,
lyubomirtgruyitch@gmail.com
<http://www.ssssseternal.org>